

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžp/8/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013200256
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7013200256.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík 26, IČO 313 03 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Obvodný úrad životného prostredia Košice, Komenského ulica 52, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OPK/2012/680 zo dňa 12. decembra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/20/2013-50 zo dňa 15. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/20/2013-50 zo dňa 15. mája 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnymi orgánmi

Rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia v Trebišove (správneho orgánu prvého stupňa) sp. zn. 2012/00848-6 zo dňa 14. septembra 2012 bol na základe žiadosti Obce Malé Trakany podľa § 47 ods. 3 a § 48 ods. 1 zákona Národnej rady SR 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny, v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov vydaný súhlas na výrub 160 ks drevín, druh topol' sp. s obvodom kmeňa nad 40 cm vo výške 130 cm nad zemou a na výrub krovia na ploche 1000 m² rastúcich na parcele registra „C“ č. 1988 v k. ú. G. a zároveň bol vydaný nesúhlas na výrub 540 ks drevín, druh topol' sp. s obvodom kmeňa nad 40 cm vo výške 130 cm nad zemou, rastúcich na parcele registra „C“ č. 1988 v k. ú. G.. V súlade s § 82 ods. 12 zákona o ochrane prírody a krajiny správny orgán prvého stupňa určil bližšie podmienky vykonania výrubu zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny, ktoré špecifikoval vo svojom rozhodnutí a taktiež v súlade s § 48 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny uložil žiadateľovi náhradnú výsadbu.

V odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa žalobca namietal, že rozhodnutie nebolo

vydané na základe spoľahlivo zisteného stavu veci, čo je v rozpore so Správnym poriadkom. Podľa názoru žalobcu sa správny orgán prvého stupňa nedostatočne vysporiadal s informáciami uvedenými v ich stanovisku zo dňa 16. augusta 2012 a kladné rozhodnutie na vydanie súhlasu na výrub drevín v danej lokalite je z pohľadu ochrany biodiverzity a ochrany životného prostredia neodôvodneným zásahom s negatívnymi dôsledkami na ďalší vývoj fauny a flóry.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zamietol a napadnuté rozhodnutie OÚŽP Trebišov č. 2012/00848 zo dňa 14. septembra 2012 potvrdil v celom rozsahu.

K odvolacím námietkam žalobcu proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa uviedol, že OÚŽP Trebišov na základe žiadosti Obce Malé Trakany oznámil začatie predmetného konania na internetovej stránke úradu, na základe čoho sa do uvedeného konania prihlásilo LZ VLK. Pre objasnenie povahy veci zvolal OÚŽP Trebišov ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním dňa 8. augusta 2012, na ktoré boli prizvaní účastníci konania (žiadateľ a vlastník dotknutej parcely - Obec Malé Trakany a prihlásené občianske združenie - LZ VLK), dotknuté orgány štátnej správy (SVP š.p. OZ Košice, Správa povodia Bodrogu Trebišov) a odborná organizácia OPaK (ŠOP SR S-CHKO Latorica). Konštatoval, že uvedeného jednania sa nezúčastnila odborná organizácia OPaK, ktorá zaslala stanovisko k predmetnej veci a LZ VLK, ktoré zaslalo písomné ospravedlnenie z neúčasti a zároveň požiadalo o zaslanie podkladov a predĺženie lehoty na vyjadrenie. Na tomto jednaní bola napísaná zápisnica s konštatáciou, že po zosumarizovaní všetkých stanovísk OÚŽP Trebišov rozhodne vo veci. ŠOP SR S-CHKO Latorica (ďalej len „CHKO Latorica“) sa nezúčastnila predmetného konania, ale pred konaním zaslala na OÚŽP Trebišov svoje stanovisko, v ktorom konštatovala, že sa dňa 18. januára 2012 zúčastnila miestnej obhliadky vo veci inej žiadosti o súhlas na výrub drevín, pričom táto žiadosť sa týkala výrubu drevín na parcele č. 1883, 1939, 1940 v k. ú. G., ale aj na parcele č. 1988 v k. ú. G.. Vo svojom stanovisku v januári 2012 súhlasila s výrubom stromov na všetkých parcelách z dôvodu ich zlého zdravotného stavu, s výnimkou výrubu na parcele č. 1988, a to z toho dôvodu, že stromy rastúce na uvedenej parcele nespĺňali podmienky na udelenie súhlasu na výrub. V stanovisku ďalej konštatovala, že keďže sa lokalita, kde je požadovaný výrub stromov, nachádza v prvom stupni ochrany, nenachádza sa v chránenom území v zmysle zákona o OPaK, v zmysle listu MŽP SR č. 7030/2007 o zrušení vydávania stanovísk ŠOP SR v prvom stupni ochrany, pre vydanie rozhodnutia vo veci je postačujúce posúdenie predmetného výrubu orgánom OPaK (OÚŽP Trebišov). Následne bolo na OÚŽP Trebišov zaslané stanovisko SVP š.p. OZ Košice, Správy povodia Bodrogu Trebišov ako správcu dotknutej parcely, v ktorom z vodohospodárskeho hľadiska súhlasí s výrubom prvého a druhého radu stromov od návodnej strany hrádze Tisy, a to z toho dôvodu, že perspektívne sa plánuje rekonštrukcia pravobrežnej ochrannej hrádze Tisy, a preto je potrebný manipulačný pás cca 16 m od návodnej päty ochrannej hrádze. Zvyšné stromoradie navrhuje ponechať, pričom výrub navrhuje realizovať za dodržania stanovených podmienok, ktoré boli premietnuté do napadnutého rozhodnutia ÚŽP Trebišov.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný ďalej uviedol, že požiadal ŠOP SR S-CHKO Latorica o stanovisko k predmetnej veci, resp. o vysvetlenie svojho stanoviska zo dňa 6. augusta 2012, pričom odborná organizácia uviedla, že predmetné stromy rastúce na parcele č. 1988 v k. ú. G. nespĺňali podmienky k udeleniu súhlasu na výrub v januári 2012. V tom čase však neboli posudzované stromy na celej parcele, ale len na jej časti a to stromy rastúce popri hrádzi a vo vzdialenosti do 15 m od päty hrádze. Parcela č. 1988 v k. ú. G. je však celá porastená drevinami s charakterom lesa a je dlhá 1200 m a jej priemerná šírka je 60 m. Na danej parcele neboli posudzované všetky rastúce stromy, pričom na celej parcele sa nachádzajú aj stromy v rubnom veku a je predpoklad, že určité množstvo stromov spĺňa predpoklady k udeleniu súhlasu na výrub dreviny zo zdravotných dôvodov. Na základe uvedeného žalovaný konštatoval, že OÚŽP Trebišov pri rozhodovaní v predmetnej veci postupoval v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, pre objasnenie veci zvolal ústne pojednávanie spojené s miestnou obhliadkou, posúdil stanoviská doručené k predmetnej veci, vyznačil v teréne stromy určené na výrub v súlade s § 17 ods. 10 vyhlášky MZP SR č. 24/2003 Z. z., pričom túto skutočnosť potvrdil aj žiadateľ vo svojom stanovisku k odvolaniu zo dňa 15. novembra 2012.

K ďalšej odvolacej námietke žalobcu, že sa nedostatočne vysporiadal s informáciami uvedenými v jeho stanovisku zo dňa 16. augusta 2012, žalovaný uviedol, že žalobca v tomto stanovisku poukazuje na všeobecne známe skutočnosti ako je neoceniteľná funkcia brehových porastov, význam mŕtveho dreva

v lesoch a nelesnej vegetácii, význam predmetnej lokality a na základe týchto dôvodov nesúhlasí s výrubom uvedených stromov. Konštatoval, že tieto skutočnosti zaslal žalobca na OÚŽP Trebišov listom, pretože ústneho pojednávania sa nezúčastnil, pričom OÚŽP Trebišov v predmetnej veci rozhodoval na základe ústneho pojednávania spojeného s miestnou obhliadkou za účasti všetkých zainteresovaných a na tomto konaní bol posúdený zdravotný stav stromov a až na základe toho bolo vydané rozhodnutie vo veci. O tom svedčí aj skutočnosť, že nebol daný súhlas na výrub všetkých 700 ks stromov, ale len na 160 ks, ktoré boli v zlom zdravotnom stave a tieto boli následne v teréne vyznačené červenou farbou. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj celého spisového materiálu OÚŽP Trebišov žalovaný dospel k záveru, že postup OÚŽP Trebišov v uvedenej veci je v súlade s právnymi predpismi na úseku ochrany prírody a krajiny.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd na základe včas podanej žaloby vyslovil po preskúmaní administratívneho spisu záver, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu zodpovedá zákonným kritériám ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku, aj napriek tomu, že v nich nie sú uvedené všetky zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na vydávanie súhlasu na výrub drevín, čo však v danom prípade nemalo vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa.

Krajský súd žalobu zamietol, keď ako neodôvodnené vzhliadol žalobné námietky týkajúce sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia aj z dôvodov absencie posúdenia toho, či dreviny určené na výrub mali, alebo nemali pri vykonaní opatrení smerujúcich k ich ozdraveniu pravdepodobnosť prežitia a v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu nemožno nájsť žiadnu zmienku, že by správny orgán z uvedeného hľadiska odôvodnenosť výrubu posudzoval a taktiež, či bral do úvahy ustanovenie § 17 ods. 13 vyhlášky č. 24/2003 Z. z..

Pokiaľ išlo o ďalšiu žalobnú námietku, že žalovaný doplnil dokazovanie stanoviskom odbornej organizácie ochrany prírody a bolo jeho povinnosťou pred vydaním rozhodnutia umožniť žalobcovi vyjadriť sa v súlade s ustanovením § 33 ods. 2 Správneho poriadku, k tomu krajský súd uviedol, že stanovisko Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, Správa chránenej krajiny Latorica zo dňa 6. augusta 2012 bolo žalobcovi doručené dňa 13. augusta 2012, pričom z e-mailovej správy ŠOP SR S-CHKO Latorica odoslanej dňa 5. novembra 2012 správnomu orgánu prvého stupňa vyplýva, že ide len o objasnenie stanoviska č. CHKOLA/348/2012 zo dňa 6. augusta 2012, a teda nešlo o získanie nového podkladu nevyhnutného pre rozhodnutie tak, ako to má na mysli ustanovenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku. V tejto súvislosti krajský súd taktiež poznamenal, že zo samotného rozhodnutia Štátnej ochrany prírody SR, Správy chránenej krajiny Latorica č. CHKOLA/348/2012 zo dňa 6. augusta 2012 vyplýva, že žiadosť o výrub topoľov v počte 700 ks žiadaný na parcele č. 1988 v k. ú. G. posúdia pracovníci vykonávajúci štátnu správu ochrany prírody na OÚŽP Trebišov z dôvodu, že v zmysle prípisu MŽP SR č. 7030/2007 o zrušení vydávania stanovísk ŠOP SR v prvom stupni ochrany, posúdenie predmetného výrubu samotným orgánom ochrany prírody (OÚŽP v Trebišove) je postačujúce pre vydanie rozhodnutia, a teda ani toto stanovisko nebolo podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. Z uvedeného dôvodu bola aj táto žalobná námietka vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu považovaná za právne irelevantnú.

III.

Odvolaie a vyjadrenie sa k nemu

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca. Namietal v ňom celý rad pochybení rovnako ako v žalobe, avšak akcentoval mailovú správu ŠOP SR S-CHKO Latorica odoslanú správnomu orgánu 5. novembra 2012. Uviedol k nej, že sa nemôže stotožniť so záverom súdu, že táto správa nie je podkladom rozhodnutia v zmysle § 32 ods. 2 Správneho poriadku.

Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že nemôže akceptovať ani to, že napriek celkom zjavnému nedostatku odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov, ktoré je v rozpore s ustanovením § 46 Správneho poriadku, nepovažoval nepreskúmateľnosť a nedostatok odôvodnenia prvostupňový súd za nezákonnosť napadnutých rozhodnutí. Žalobca poukázal v žalobe na to, že základnou zásadou ochrany

drevín je zákaz poškodzovať ich a ničiť zakotvený v ustanovení § 47 ods. 1 ZOPK. Tento zákaz je základom ochrany drevín a akýkoľvek iný postup teda zničenie dreviny (čo nepochybne výrub je) vyžaduje nielen súhlas orgánu ochrany prírody, ale aj to, aby takýto súhlas bol vydaný len v odôvodnených prípadoch a po posúdení ekologických a estetických funkcií dreviny a vplyvov na zdravie človeka.

Ak teda žalobca poukázal vo svojom vyjadrení pred správnym orgánom prvého stupňa na význam drevín o výrub ktorých išlo, ako súčasť brehových porastov, nepochybne poukazoval na ekologickú funkciu týchto drevín a so zreteľom na význam tejto ekologickej funkcie, vyjadril nesúhlas s výrubom drevín. Pokiaľ súd prvého stupňa výslovne konštatuje, že žalobca neodôvodnil svoj nesúhlas „ako to vyplýva z ustanovenia § 47 ods. 2, ods. 3 ZOPK, ako aj z ustanovenia § 17 ods. 12 písm. a) a ods. 13 písm. a) vyhlášky č. 24/2003 Z.z.“ dovoľuje si žalobca poukázať na to, že v predmetnom konaní to nebol on, kto mal odôvodniť súhlas alebo nesúhlas s výrubom drevín presne zistiť skutočný stav veci, označiť svoje argumenty presným ustanovením konkrétneho právneho predpisu. Túto povinnosť - úplne a spoľahlivo zistiť skutočný stav veci a vyrovnať sa so všetkými hľadiskami, ktoré zákon o ochrane prírody a krajiny a vyhláška č. 24/2003 Z.z. ukladá v konaní o výrub drevín zohľadniť, bolo povinnosťou správnych orgánov oboch stupňov. Žalobca zrozumiteľne a jasne, ako už bolo uvedené poukázal na ekologický význam dotknutých drevín, bolo povinnosťou správneho orgánu prvého stupňa aj žalovaného posúdiť žiadosť o výrub zo všetkých hľadísk, ktoré mu vyššie uvedené právne predpisy ukladajú zohľadniť. Ekologická funkcia je len jedným z hľadísk, z ktorých mali správne orgány žiadosť o výrub posudzovať. Správne orgány však nielen na žalobcom uvádzané dôvody, ale aj na detailne konkretizované kritériá pri posudzovaní žiadosti o výrub zakotvené v ustanovení § 17 ods. 12 vyhlášky č. 24/2003 Z.z. rezignovali. Nevysporiadali sa ani s ustanovením ods. 1 a ods. 13 citovaného ustanovenia vyhlášky č. 24/2003 Z. z..

Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril tak, že vzhľadom na to, že odvolanie žalobcu neobsahuje nové skutočnosti ani tvrdenia, považuje rozsudok Krajského súdu v Košiciach za zákonný a správny, zotrúva na svojich záveroch a výrokoch uvedených v preskúvanom rozhodnutí a navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

IV.

Konanie pred najvyšším súdom ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250a ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol 25. septembra 2013 pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 15. mája 2013. Odvolací súd vzhľadom na vyčerpávajúce a nepochybné zistenie o nedostatočne zistenom skutkovom stave nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihladením na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné:

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že rozhodnutím Obvodného úradu

životného prostredia v Trebišove (správneho orgánu prvého stupňa) sp. zn. 2012/00848-6 zo dňa 14. septembra 2012 bol na základe žiadosti Obce Malé Trakany podľa § 47 ods. 3 a § 48 ods. 1 zákona Národnej rady SR 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny, v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov vydaný súhlas na výrub 160 ks drevín, druh topoľ sp. s obvodom kmeňa nad 40 cm vo výške 130 cm nad zemou a na výrub krovia na ploche 1000 m² rastúcich na parcele registra „C“ č. 1988 v k. ú. G. a zároveň bol vydaný nesúhlas na výrub 540 ks drevín, druh topoľ sp. s obvodom kmeňa nad 40 cm vo výške 130 cm nad zemou, rastúcich na parcele registra „C“ č. 1988 v k. ú. G.. Žalovaný odvolanie rozhodnutím č. OPK/2012/680 zo dňa 12. decembra 2011 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z. (ďalej len „zákon o ochrane prírody a krajiny“) tento zákon upravuje pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí, ako aj práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri ochrane prírody a krajiny s cieľom prispieť k zachovaniu rozmanitosti podmienok a foriem života na zemi, utvárať podmienky na trvalé udržiavanie, obnovovanie a racionálne využívanie prírodných zdrojov, záchranu prírodného dedičstva, charakteristického vzhľadu krajiny a na dosiahnutie a udržanie ekologickej stability.

Podľa § 81 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 4 veta prvá Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a vyjasniť skutočný stav vecí, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 34 ods. 5 Správneho poriadku správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s úvahami a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 82 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny zo žiadosti o vydanie rozhodnutia musí byť najmä zrejmé, kto ju podáva, akej činnosti sa týka a čo sa navrhuje. Každá žiadosť a s ňou súvisiace doklady musia byť vyhotovené písomne a v štátnom jazyku.

Podľa § 82 ods. 12 zákona o ochrane prírody a krajiny v rozhodnutí vydanom podľa tohto zákona, ktorým sa dáva súhlas na výkon činnosti, alebo ktorým sa povoľuje výnimka zo zákazu činnosti podľa tohto zákona, môže konajúci orgán určiť podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny a obmedziť ich časovú platnosť.

Podľa § 86 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny orgán ochrany prírody rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu a z vykonaných dôkazov.

Podľa § 47 ods. 2 zákona o ochrane prírody a krajiny vlastník (správca, nájomca) pozemku, na ktorom sa nachádza drevina, je povinný sa o ňu starať, najmä ju ošetrovať a udržiavať. Pri poškodení alebo výskyte nákazy dreveniny chorobami, môže orgán ochrany prírody uložiť vlastníčkovi (správci, nájomcovi) pozemku vykonať nevyhnutné opatrenia na jej ozdravenie alebo rozhodnúť o jej vyrúbaní.

Podľa § 47 ods. 3 zákona o ochrane prírody a krajiny na výrub dreviny sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody, ak tento zákon neustanovuje inak. Súhlas na výrub dreviny sa môže v odôvodnených prípadoch vydať len po posúdení ekologických a estetických funkcií dreviny a vplyvov na zdravie človeka a so súhlasom vlastníka alebo správcu, prípadne nájomcu, ak mu takéto oprávnenie vyplýva z nájomnej zmluvy, pozemku, na ktorom drevina rastie, ak žiadateľom nie je jeho vlastník (správca, nájomca) a po vyznačení dreviny určenej na výrub.

Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 24/2003 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „vyhláška“) ochrana drevín je činnosť zameraná na udržanie ich ekologických a estetických funkcií v prírode a krajine a v urbánnom priestore a na predchádzanie ich neodôvodnenému výrubu.

Podľa § 17 ods. 12 vyhlášky pri vydávaní súhlasu na výrub dreviny orgán ochrany prírody prihliada na a/ druh a zdravotný stav dreviny, b/ funkciu a význam dreviny pre životné prostredie, c/ to, aby sa výrub dreviny uskutočnil najmä v období vegetačného pokoja, d/ podmienky ochrany ustanovené vykonávacími predpismi vydanými na základe zákona.

Podľa § 17 ods. 13 vyhlášky odôvodneným prípadom na vydanie súhlasu na výrub dreviny je najmä preukázanie a/ zlého zdravotného stavu dreviny, z ktorého hľadiska má drevina malú pravdepodobnosť prežitia, b/ nevhodných hygienických podmienok bytových a nebytových priestoroch alebo c/ narušenia stability stavby koreňovým systémom dreviny.

Odvolací súd preskúmaním pripojených na vec sa vzťahujúcich administratívnych spisov zistil, že správne orgány splnili svoju povinnosť a na základe žiadosti o výrub 700 stromov citlivo a presvedčivo a zároveň v súlade so zákonom rozhodli o výrube 160 stromov zo 700 žiadaných, pričom presvedčivo poukázali na dôvod, pre ktorý nepovolili výrub požadovaného množstva. Opierali sa o vyjadrenia odborných orgánov a tie zapracovali do svojich rozhodnutí.

Odvolací súd považuje za nepodstatné, či mail z 5. novembra 2012 bol vysvetľujúcim, či dopĺňujúcim vo vzťahu k stanovisku ŠOP SR S-CHKO Latorica zo 6. augusta 2012, pretože ostatné vyjadrenia a stanoviská dotknutých subjektov, ktoré sa navyše osobne zúčastnili na mieste samom a ohliadke, nesvedčia o svojoľnom určení stromov za kazové výlučne správnymi orgánmi.

Odvolací súd teda rovnako ako súd prvého stupňa považuje preskúmané rozhodnutie žalovaného i jemu predchádzajúce rozhodnutie za zákonné a správne.

V ostatnej časti odôvodnenia poukazuje odvolací súd na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňuje.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobca nemá na náhradu trov konania nárok, lebo nebol úspešný a žalovaný nemá na náhradu trov zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.